

Sygn. akt VI U 39/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2023 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Joanna Napiórkowska-Kasa

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2023 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy G. N.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W.

w związku z odwołaniem od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 25 sierpnia 2021 r. nr: WN-I. (...).1. (...).2021

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

zmienia zaskarżone orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 25 sierpnia 2021 r. nr: WN-I. (...).1. (...).2021 w ten sposób, że zmienia orzeczenie Miejskiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 24 czerwca 2021 roku nr: (...) w ten sposób, że postanawia:

- zaliczyć odwołującą G. N. do stopnia niepełnosprawności - **znacznego**,
- symbol przyczyny niepełnosprawności w stopniu znacznym ustalić na - **11-I**,
- orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności wydać – **na stałe**,
- niepełnosprawności istnieje od – **listopada 2016 roku**,

przy wskazaniach dotyczących:

- konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne, ułatwiające funkcjonowanie danej osoby wskazać – **wg. zaleceń lekarza specjalisty, istnieje konieczność zaopatrzenia w tzw. przedmioty ortopedyczne (glucometr, proteza, wózek inwalidzki)**,
- konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji wskazać – **wymaga**.

Sygn. akt VI U 39/22

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 24 czerwca 2021 roku nr: (...) Miejski Zespół o Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. zaliczył G. N. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności o symbolach przyczyn 11-I 05-R na stałe od 27 marca 2021 roku. W zakresie wskazań dotyczących niepełnosprawności: konieczności zaopatrzenia w przedmioty

ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne, ułatwiające funkcjonowanie danej osoby wskazał – według zaleceń lekarza specjalisty, konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji wskazał – nie wymaga.

Orzeczeniem z dnia 25 sierpnia 2021 roku nr WN-I. (...).1. (...).2021 Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. utrzymał w mocy orzeczenie MZON.

(orzeczenia MZON I WZON)

Od powyższego orzeczenia WZON G. N. złożyła odwołanie wnosząc o zaliczenie do znacznego stopnia niepełnosprawności.

(odwołanie – k. 1-2)

W odpowiedzi na odwołanie WZON wniósł o jego oddalenie.

(odpowiedź na odwołanie – k. 82-83)

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołująca G. N. urodziła się (...). Od 2012 roku jest na rencie, ma wykształcenie średnie. Cierpi na cukrzycę typu 2 powikłaną stopą cukrzycową ze skutkiem amputacji prawego podudzia wysoko oraz retinopatią cukrzycową. Aktualnie jest leczona insuliną. Występuje u niej początkowa biochemiczna niewydolność nerek. Przyjmuje insulinę w dwóch wstrzyknięciach. Sama cukrzyca jest źle kontrolowana, podawana nietypowa ilość insuliny, która wymaga korekty. Rokowania są niepewne, albowiem czas przeżycia osoby po amputacji wysokiej kończyny u cukrzyka wynosi około 5 lat.

Jest niepełnosprawna w stopniu znacznym z powodu cukrzycy na stałe od listopada 2016 roku – od czasu amputacji wysokiej kończyny dolnej prawej. Wymaga zaopatrzenia w przedmioty specjalistyczne, - glucometr, protezę, wózek inwalidzki. Wymaga stałej opieki drugiej osoby ze względu na niemożność prowadzenia samodzielnej egzystencji.

(opinia biegłego diabetologa G. R. – k. 134-136)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego diabetologa G. R., która była w całości spójna, zawierała szerokie uzasadnienie i była przeprowadzana po rzetelnej analizie dokumentacji medycznej i zbadaniu odwołującej. W zakresie opinii biegłych – chirurga, okulisty i kardiologa Sąd nie oparł się na nich ponieważ decydującym o znacznym stopniu niepełnosprawności w przypadku odwołującej były schorzenia diabetologiczne, a nie związane z układem sercowo naczyniowym, wzrokiem czy układem ruchu. Ponadto biegły diabetolog pośrednio ocenił to jaki wpływ na zdrowie odwołującej ma amputacja kończyny dolnej prawej ze względu na cukrzycę. Zarzuty WZON złożone do opinii biegłego diabetologa nie wnosiły nic do sprawy, były tylko i wyłącznie polemiką z ustaleniami biegłego, nie zawierały wniosków o uzupełnienie materiału dowodowego w żaden sposób. Ograniczyły się do przytoczenia przepisów prawa bez wskazania jakie błędy merytoryczne popełnił biegły diabetolog.

Nie zachodziła konieczność uzupełnienia materiału dowodowego w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1172) do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.

Jak stanowi ust. 4 niezdolność do samodzielnej egzystencji oznacza naruszenie sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspokajanie bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację.

Z kolei zgodnie z ust. 2 do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Na mocy § 29 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z 15 lipca 2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 139, poz. 1328 z późn. zm.) w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności standardy w zakresie kwalifikowania do znacznego stopnia niepełnosprawności zawierają kryteria określające skutki naruszenia sprawności organizmu powodujące:

- 1) niezdolność do pracy - co oznacza całkowitą niezdolność do wykonywania pracy zarobkowej z powodu fizycznego, psychicznego lub umysłowego naruszenia sprawności organizmu;
- 2) konieczność sprawowania opieki - co oznacza całkowitą zależność osoby od otoczenia, polegającą na pielęgnacji w zakresie higieny osobistej i karmienia lub w wykonywaniu czynności samoobsługowych, prowadzeniu gospodarstwa domowego oraz ułatwiania kontaktów ze środowiskiem;
- 3) konieczność udzielania pomocy, w tym również w pełnieniu ról społecznych - co oznacza zależność osoby od otoczenia, polegającą na udzieleniu wsparcia w czynnościach samoobsługowych, w prowadzeniu gospodarstwa domowego, współdziałania w procesie leczenia, rehabilitacji, edukacji oraz w pełnieniu ról społecznych właściwych dla każdego człowieka, zależnych od wieku, płci, czynników społecznych i kulturowych.

Zgodnie z ust. 2 przez długotrwałą opiekę i pomoc w pełnieniu ról społecznych rozumie się konieczność jej sprawowania przez okres powyżej 12 miesięcy w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3.

Na podstawie § 30 standardy w zakresie kwalifikowania do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zawierają kryteria określające naruszenie sprawności organizmu powodujące:

- 1) czasową pomoc w pełnieniu ról społecznych, co oznacza konieczność udzielenia pomocy, o której mowa w § 29 ust. 1 pkt 3, w okresach wynikających ze stanu zdrowia;
- 2) częściową pomoc w pełnieniu ról społecznych, co oznacza wystąpienie, co najmniej jednej okoliczności, o których mowa w § 29 ust. 1 pkt 3.

Sąd ustalił, że odwołująca się G. N. jest niepełnosprawna w stopniu znacznym na stałe. Wynika to z tego, że odwołująca ma naruszoną sprawność organizmu z powodu cukrzycy. To schorzenie powoduje uznanie odwołującej się - za osobę niezdolną do pracy oraz wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji. Wynika to z faktu, że odwołująca jest osobą po amputacji wysokiej prawej kończyny co powoduje, że ma duże ograniczenia w poruszaniu się. Skutkuje to tym, że na co dzień jej egzystencja rozumiana jako zaspokajanie potrzeb życiowych jak przygotowanie jedzenia, dbanie o toaletę, dbanie o dom poprzez jego sprzątnięcie nie może być przez nią realizowane bez pomocy osób trzecich. Dodatkowo powoduje to, że jest niezdolna do pracy. Cukrzyca która u odwołującej jest źle kontrolowana skutkuje tym, że może dojść u niej do niewydolności nerek, a rokowania życia u osoby po amputacji nogi są niepewne w długiej perspektywie.

Cukrzyca na którą cierpi odwołująca powoduje, że musi mierzyć cukier do czego jest potrzebny jej glucometr. Ze względu na ograniczenia w poruszaniu się powinna być zaopatrzona w kule łokciowe, czy wózek inwalidzki. To skutkuje zmianą punktu 5 orzeczenia w zakresie wskazań odnośnie niepełnosprawności.

Poza tym jak już wskazano wyżej odwołująca się jest osobą niezdolną do samodzielnej egzystencji z powodu amputacji kończyny dolnej co powoduje ograniczenia w postaci zrobienia dużych zakupów, sprzątnięcia mieszkania czy

poruszania się poza domem. Wymaga w tym zakresie konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. Skutkuje to zmianą punktu 7 wskazań dotyczących niepełnosprawności.

O powyższym orzeczono jak w sentencji wyroku.